

Mintea altar

Daniel Vișan-Dimitriu

Dorințe, regrete, uitare,
se scurg printre gânduri și dor,
lovite de-o grea nepăsare,
în vechi amintiri care mor.

Speranțe și planuri și vise
se-aștern peste stânci de mândrii,
zăvozi ai iubirii ucise
în inimi rămase pustii.

Cuvinte-ntre rânduri ascunse,
ce par să închege un tot,
sunt stropi de-ntrebări nerăspunse
păstrate-n al minții chivot.

Se scurg, în tumult, și provoacă
neliniști în stratul de prund,
al minții, ce-i doar o băltoacă
în care atâtea se-ascund.

Și, totuși, din marea cădere,
din spume și albe, apar,
dansând în extaz și plăcere,
noi chipuri, în mintea altar.